

Nr 44

Av herr **Werner m. fl.**, *angående straffbarheten vid aga av djur.*

(Lika lydande med motion nr 40 i första kammaren)

Förbudet i 3 § djurskyddslagen att djur ej må »pådrivas eller agas med redskap som lätt kan sarga eller på annat sätt skada djuret» ger med sin ålderdomliga formulering associationer som inte längre kan anses representera lagens anda och mening.

Man har anledning att reagera mot ordet »aga». Aga är en form av bestraffning, och hör alltså hemma i relationen brott—straff, ett begreppspar som inte längre kan ha relevans i vårt förhållande till djuren. Gångna tider ger de mest skrämmande exempel på bestraffning av husdjur för »brott». Därvid utgick man enligt tidens uppfattning ifrån att djuren hade med människan jämförliga själsförmögenheter och menade följaktligen att straffet av »brottslingen» kunde uppfattas som vederläggning och därtill verka avskräckande. Begreppet aga i djurskyddslagen får ses som en relik från denna tid.

Att man i vissa fall kan ha anledning att handgripligt tillrättavisa en hund, när den t. ex. vill men ej får driva vilt, eller en tävlingshäst, som vill bryta sig ur volten, har självfallet intet med bestraffning att göra. När det gäller fostran av en besvärlig hund, en styvsint häst eller vilda djur i fångenskap är den modernt skolade och kunnige vårdaren helt klar över att aga snarare föder lömskhet och aggressivitet än tillgivenhet och lydnad.

Nuvarande formulering av 3 § konfirmerar uppenbarligen rätten att aga djur blott det sker inom lagens rāmärken. Lagens anda och mening måste avsevärt bättre komma till uttryck om aga utbytes mot tillrättavisa. Därmed vore också angivet att aga inte normalt hör samman med behandling av djur utan vid förfall får prövas i enlighet med brottsbalken kap. 16: 13.

Med hänvisning till ovanstående hemställes,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte anhålla om sådan ändring i 3 § Lag om djurskydd av den 19 maj 1944, att den får följande lydelse:

3 §

När djur — — — det icke överanstränges. Djur må ej pådrivas eller tillrättavisas med redskap som lätt kan sarga eller på annat sätt skada djuret.

Stockholm den 14 januari 1970

Rolf Clarkson (m)

Sten Sjöholm (fp)

Mårten Werner (m)

Bengt Börjesson (m)
i Falköping